

[Unmack.]

selshjælp. Jeg er enig med mit Partis Ordfører i det andet høje Ting i, at der bør tages et særligt Hensyn til Familieforsørgere med Børn. Det er vist i det hele taget noget, man fremtidig maa have for Øje, at Familieforsørgere med Børn er dem, der først skal tages Hensyn til. Og alle bør behandles ens, uden Hensyn til om de er i eller uden for Fagforeningerne. Mit Parti er rede til at forhandle i et Udvalg om dette Spørgsmaal. I øvrigt kan jeg henvise til de Udtalelser, som mit Partis Ordfører i det andet høje Ting har fremsat.

Jeg har nu ganske kort udtalt min Mening om Lovforslaget, og jeg haaber, at vi saa kan komme nærmere ind paa det i et Udvalg.

Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiasen) udtalte, at de forsikrede skulde hjælpes fremfor dem, der alene underholdes af det offentlige, men jeg gør opmærksom paa, at der er jo overordentlig mange, som er fuldstændig afskaaret fra at blive arbejdsløshedsforsikret. Mit Parti har altid anerkendt alle dem, som betaler noget til deres Forsikring; man kan ikke sige, at vi ikke har taget Hensyn hertil, vi er altid gaaet med til Støtte til Arbejdsløshedsforsikringen. Men der er, som sagt, mange, der overhovedet ikke kan blive arbejdsløshedsforsikret, og jeg maa her gentage, hvad jeg sagde i Fjor med stor Beklagelse, at der var en Kreds af Mennesker, som var arbejdsløshedsforsikrede, men som af den ærede Regering blev sat ud i det Rum, hvor man ikke kan blive forsikret, ligesom jeg anfører, hvad jeg ogsaa tidligere har nævnt her i Salen, at da en Kreds af Mennesker spurgte den tidligere Socialminister, om de kunde faa en Arbejdsløshedsforsikringskasse anerkendt, svarede han, at det kunde de ikke. De blev altsaa holdt ude, blot fordi de ikke vilde være med til at betale til en Fagforening, som støttede et politisk Parti med de Penge, der indbetaltes. Der er ogsaa andre, som kan være trængende, men som ikke paa nogen Maade kan komme ind i en Kasse; ogsaa disse Mennesker har Krav paa et vist Hensyn. Men, som sagt, vi er villige til at forhandle videre om Sagen i et Udvalg.

Veistrup: Brændselsprisernes Højde er et meget benyttet Samtaleemne i alle Kredse af Befolkningen for Øjeblikket, ikke blot mellem de mindre bemidlede; men medens det maaske for de mere bemidlede ikke spiller nogen afgørende Rolle, er der ingen Tvivl om, at de Kategorier af Medborgere, der omfattes af det foreliggende

Lovforslag, har imødeset Vinteren med megen Ængstelse. Disse Menneskers Budgetter er saa anspændt, at enhver Forhøjelse af Prisen paa de Varer, der er nødvendige til det daglige Livs Behov, maa føles trykkende, og med de klimatiske Forhold, vi har herhjemme, er Brændsel i høj Grad en Livsfornødenhed. Jeg hilser derfor med Tilfredshed, at Regeringen har fremsat det foreliggende Lovforslag; det imødekommer en Trang, og jeg tror, at det er klogere og rigtigere at imødekomme en Trang, man ved er til Stede, end at vente, til Kravene melder sig. Det vil i mange Tilfælde skabe Utilfredshed, og Kravene bliver maaske langt videregaaende, end de ellers vilde være blevet. Jeg beklager derfor meget, at man, hvad jeg tror vil blive Tilfældet efter de Udtalelser, der er faldet, ikke i Enighed kan gennemføre Lovforslaget.

Der er ingen principiel Uenighed om Nødvendigheden af denne Brændselshjælp. I den Betænkning, som Folketingsudvalget har afgivet, siger Venstre, at det fra alle Sider erkendes, at det i den foreliggende Situation er betimeligt at yde Brændselshjælp, og de Konservative siger, at man ikke har kunnet tiltræde Forslaget i den foreliggende Skikkelse; og da det ikke har været muligt ved Forhandling i Udvalget at opnaa Ændringer i Forslaget, som hele Udvalget kunde samles om, har man selv stillet Ændringsforslag. Altsaa, heller ikke de Konservative gaar principielt imod Brændselshjælpen. Jeg beklager Uenigheden saa meget mere, som der i Lovforslaget er alle de Reservationer, som er rimelige og nødvendige ved Tildelingen af Hjælpen; saaledes tages der i § 1 en Mængde Forbehold, som Ministeren gjorde Rede for for et Øjeblik siden, og som i al Almindelighed vil hindre Misbrug, hindre at man kan hente Dobbelt Hjælp paa den ene eller den anden Maade.

Altsaa, der er ingen principiel Uenighed om Brændselshjælpenes Nødvendighed. Det gælder i alt Fald hvad angaar Rente-nydere, baade de gamle og Invaliderne. Men ingen kan, synes det mig, være blind for, hvilken vanskelig Stilling de arbejdsløse Lønarbejdere har; Lønarbejderne her i Landet har i al Almindelighed en lidet misundelsesværdig Stilling, lever i Virkeligheden økonomisk altid paa en Vulkan. Lovforslaget tager særlig Sigte paa at hjælpe i de 4 Vintermaaned, og Hjælpen ydes kun til dem, der har været arbejdsløse i ca. $\frac{1}{4}$ af denne Tid, altsaa 25 Dage. Jeg tror ikke, at disse Bestemmelser ført